

усунення, але ніяк не для остаточної оцінки їх знань. Крім того, існує і суто організаційна проблема тестування, яке проводиться не в комп'ютерному класі протягом обмеженого часу і без підручників та інших матеріалів під партою, а викладачем на семінарі.

Це далеко не всі питання, які викликає запровадження Болонської системи в нашій країні. Але і ті, що були висвітлені, свідчать, що слід виважено підходити до іноземного досвіду і в будь-якому разі не запозичувати чужої системи повністю, вибираючи не тільки її позитивні, а й негативні риси. Тим більше, що Болонський процес не передбачає створення ідентичних систем освіти у різних країнах – він призначений лише для зміцнення взаємозв'язків та покращення взаєморозуміння між різними освітніми системами. А це можливо зробити і не знищуючи те позитивне, що ми все ще маємо. Слід ошадливо ставитись до того, кращого, що ми дістали у спадок від “радянської” системи освіти. У кінцевому рахунку варто визначитися, хто нам потрібен: кваліфіковані працівники чи дипломовані спеціалісти.

О. О. Конопельцева, канд. юрид.
наук, асистент кафедри трудового
права

ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Від розуміння сутності самостійної роботи залежить ефективність усього навчального процесу у вищих навчальних закладах. Ті знання, які студент здобув самостійно, завдяки власному досвіду, будуть насправді міцні. Оскільки в процесі викладення навчального матеріалу засвоюється 15 відсотків інформації, що сприймається на слух, 65 відсотків – через слух і зір. Якщо навчальний матеріал опрацьовується власноруч, са-

мостійно (індивідуально) виконується завдання від його постановки до аналізу отриманих результатів, то засвоюється не менше 90 відсотків інформації.

В умовах аудиторної роботи дуже важко організувати самостійне виконання того чи іншого завдання кожним студентом. При організації самостійної роботи слід враховувати розмаїття її видів і форм. Вибір форми самостійної роботи залежить від багатьох чинників і покладений на викладача. Найбільш поширеними формами самостійної роботи є написання рефератів, вивчення нормативних документів та їх аналіз, участь у наукових гуртках та ін.

Для підвищення якості фахової підготовки спеціалістів потрібна раціональна та ефективна організація самостійної роботи студентів у вищих навчальних закладах. Самостійна робота є основою будь-якої освіти, формою організації навчання та засобом оволодіння глибокими знання та навичками. У сучасних умовах актуальною залишається необхідність удосконалення організації самостійної роботи, надання їй більш системного та конкретного характеру, нормування та нормативності її змісту.

Складність організації самостійної роботи полягає в багатоманітності та неоднозначності її сутності.

Самостійна робота студента буде лише тоді результативною, коли вона ґрунтуватиметься на внутрішній потребі та мотивації. Рішення даної проблеми базується на особистісному підході. Кожен студент повинен:

- 1) чітко визначити й усвідомити, для чого потрібен певний рівень знань;
- 2) окреслити перспективи реалізації отриманих знань у майбутній професії.

Отже, студент, який хоче краще оволодіти професією, має розуміти, що викладач лише дає основи знань, навчає, скеровує процес самоосвіти. Все це має спонукати студента до поглиблення, удосконалення знань.

Самостійна робота дає величезні можливості для реалі-

зації студентом індивідуальної відповідальності за якість професійної підготовки. Він стає ініціатором пошуку знань, формування навичок і всього спектра різноманітних якостей, необхідних у подальшій діяльності.

Самостійна робота студентів з кожної дисципліни навчального плану повинна забезпечити:

- системність знань та засобів навчання;
- володіння розумовими процесами;
- мобільність і критичність мислення;
- володіння засобами обробки інформації;
- здатність до творчої праці.

Контроль над самостійною роботою здійснює викладач. Він визначає її обсяг і зміст, узгоджує з іншими видами навчальної діяльності, розробляє методичні засоби проведення поточного та підсумкового контролю, аналізує результати самостійної навчальної роботи кожного студента.

Отже, проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що всі форми навчального процесу повинні навчати студентів інтенсивної і плідної самостійної роботи. Саме вона повинна бути одним з найважливіших критеріїв для оцінки колективів кафедр у вищих навчальних закладах.

Н. В. Кулинич, асистент

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасна вища освіта України зазнала системної реформи та модернізації, що зумовлено входженням держави до загальноєвропейського освітнього простору шляхом підписання та ратифікації Лісабонської конвенції (1997) та Бергенського комюніке (2005). Відповідно до європейських тенденцій переглядається структура освітньо-кваліфікаційних рівнів, упроваджується кредитно-модульна система навчання, приймається узгоджений з